

REFORMÁTUS

Gyülekezeti tájékoztató

Újság

2010. december

XVII. évf. 12. szám

„Post tenebras lux - A sötétség után jön a világosság.”

A címben olvasható idézet a reformáció egyik őshazájának Genf városának és kantonjának a jelmondata, amely a genfi reformátorok falán található. Ez a gondolat, ma is több síkon aktuális. Karácsonyt advent előzi meg. Advent az előkészület időszaka. Az adventi koszorún elhelyezett négy gyertyát vasárnapról vasárnapra fokozatosan gyújtjuk meg, hogy általa is közelebb kerüljünk az igazi fényhez. A gyertyák fénye csak sejteti azt a kiteljesedő világosságot, amelyet a karácsony örömmüzenete hordoz magában. Azt a fényt, amit Krisztus születése hozott, számunkra minden évben az angyalok és a pásztorok örömmüzenete és Istent dicsőítő magasztalása hozza közelebb. Azóta sem tudjuk ezt az örömet és világosságot teljesebben kifejezni, mint a karácsonyi íge és evangélium felidézésével és meghallgatásával. A napkeleti bölcsek is hűségesen követték ezt a fényt, egészen Betlehemig, ahol az égi fényesség, csillag, megállt a fölött a hajlék fölött, ahol a Megváltó megszületett. A pásztoroknak is ugyanoda vezetett az útjuk, miután az angyalok sokasága és fénye betöltötte az éjjelük sötétjét és csendjét. Majd a betlehemi éjszakában a gyermek Jézust látva, ők maguk is megtapasztalhatták az Isten szeretetének ragyogását, és lettek ennek a világosságnak és fénynek nemcsak az első megajándékozottjai, de hirdetői is. Az evangélium és annak fénye hosszú évszázadok folyamán teljesedett ki. Először az Ószövetség népe, annak prófétái és hírnökei látták és hirdették közeli eljövételét, amíg Betlehemben, s majd a feltámadott Úr Krisztusban be nem teljesedett az évszázadok népmzedékének váradalma. A reformációig egy újabb alkonyát láttuk az evangélium igazsága hirdetésének. De az isteni gondviselés által, a reformátorok életében újra a világosság győzedelmeskedett. A genfi, kálvini fényel, a középkori katolikus egyház vaksága,

az evangélium igazságától elszakadt több évszázados sötétség állapota ért véget. A genfi reformátorok emlékműve előtt állva mi is büszkéek lehetünk, hogy a monumentális emlékfal keleti szélén Bocskai István erdélyi fejedelemnek is szobrot állítottak a helyiek. Mi magyarok is elmodhatjuk, hogy a 16. században ősünk is fontos szerepet játszottak az igazi krisztusi fény és világosság hirdetésénél és hogy a reformáció jelképes adventi koszorúján egyházunk több mint 4 évszázados fénye is ott ragyog. A „győztes erdélyi fejedelemnek” felirat az

Léva református temploma

1606-os bécsi békére utal, amelynek révén az erdélyi fejedelem a királyi Magyarországon is be akarta vezetni az Erdélyben már fél évszázaddal korábban törvénybe iktatott vallásszabadságot. A dombormű Bocskait a kassai országgyűlésen ábrázolja, amint előterjeszti a bécsi békekötés pontjait. A relief két oldalán a fejedelemnek Kassán tett nyilatkozata olvasható, amely szerint a hit, a lelkiismereti szabadság és a régi törvények a magyar nép számára értékeesebbek az aranynál. Péter apostol szavai jutnak az eszembe, aki a templom Ékes kapujánál mondja a születése óta bénának: „Ezüstöm és aranyam nincsen, de amim van, azt adom neked: a názáreti Jézus Krisztus nevében kelj fel, és járj!” ApCsel.3,6

Nekünk reformátusoknak és magyaroknak ma sincs sok aranyunk és ezüstünk, de lehet krisztusi erőnk és áldásunk a talpraálláshoz, a felegyenesedéshez, hogy levetkőzve kicsinyhitűségünket és féltreimeinket, megszabaduljunk a bűn rabságától és a gonosz szorításától. Sánta, megbébbzett és utatvesztett népünknek és nemzetünknek modja Jézus: Kelj fel és járj! Bárcsak felismernénk ezen a karácsonyon, hogy honnan jön az igazi fény és megváltás! Nem a gazdagoktól, nem az ígérgetőktől, hanem Jézustól, aki igazi országot adott nekünk. Országot, amely nem enyészik el. A magyar nemzetnek is

ISTENTŐL MEGÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET ÉS BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁN a Szerkesztőség

A magyar nemzetnek is lehet országa, otthona és jövője a Kárpát-medencében, ha Bocskai szavait újra megszívleli. Mert én hiszem azt, hogy itt Felvidéken is lehet megújulás, csak hinni kell Krisztusban, és küzdeni kell a magyar nép törvényeiért (jogaiért) és szabadságáért, akkor lehet újra országunk. Olyan országunk, amelyben Krisztus szeretete uralkodik, amely fényesebb minden csillogó aranyánál, - amit azért szórnak a megtévesztettek elé, hogy hitüktől, nyelvüktől, gyökereiktől fosszák meg őket. Reformátoraink és gályarab hitőseink, amikor kényszerítve voltak hitük és vallásuk elhagyására nem futamodtak meg. Mindennél fontosabb volt számukra Krisztus és az árván maradt gyülekezeteik hite. Elmenekülhettek volna, hisz Pozsony kapui nyitva álltak előttük, de inkább vállalták a bilincseket, minthogy behódoljanak és hitüket, Krisztus igazságát elveszítsék. Azért voltak képesek kitartani, mert látták maguk előtt Megváltójuk példáját, az Ő hatalmát és országát. Rajtuk volt Krisztus pecsétje és vére, amely őket ennek az országnak a polgáraivá tette. Isten ígétjét látták, Krisztus dicsőséges fényét, karácsonyi üzenetét hordozták, amely életük mennyei kenyerévé és táplálékává lett. Ez a kenyér és lelki eledel táplálta őket, ez a fény adott erőt a sötétség erői felett való végső győzelemre. Az ige ma is ezt a fényt árasztja a mi szíveinkbe. Ma is betör világunkba, átváltoztatja életünket. János ev. 1,9 -ben olvassuk: „Az ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert, ő jött el a világba.“ Számunkra az ige jelenti az igazi karácsonyt és igazi fényességet. Ige nélkül nincs élet és nincs feltámadás, nincs változás, megújulás és felemelkedés. Ige nélkül nincs áldásos házasság és gyermeknevelés, nincs sikeres vállalkozás és nincs igazi öröm az életben. Ige nélkül és világossága nélkül nincs igazi ország, igazi haza és otthon sem. Krisztus jött el a világba. Igazi fényt hozott. Olyan hazát és otthont teremtett, amelyben igazság, szeretet és békesség van. Mi is részese lehetünk ennek az országnak, polgárai lehetünk a mennyek országának. Annak az országnak, amelynek már egyszer polgárai voltunk, ám a bűn és az ellenünk feszülő erők folytán megfosztattunk az igazi állampolgárságtól. Krisztus és

azoknak az ereje, akik bíznak benne legyőzik a hazugság, a gyűlölet és a haszonlesők erőit. Most újra miénk lehet az ő pecsétje, és csatlakozhatunk ahhoz az országhoz, amelyből kiszakítottunk. Itt a nagy lehetőség, hogy kegyelmének ajándékát félelem és kétség nélkül elfogadjuk. Többé senki sem veheti el tőlünk hazánkat, szülőföldünket, a rajta épített otthont. Adja az Úr, hogy 2010 karácsonyán minél többen mondhassák el, azzal együtt, hogy adventi reményességben élnek, számukra is valósággá lett Krisztus fénye és igazsága. Minél többen ismerjék fel azt a nagy lehetőséget, amit az Isten kegyelme nekünk és nemzetünknek adott, hogy újra az ő országának polgárai lehetünk. „Mert nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét féljete, hanem a fiúság Lelkét kaptátok, aki által kiáltjuk: Abbá, Atyám! Róm 8,15 - és a másik helyen: „Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az

Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét. 2Tim 1,7

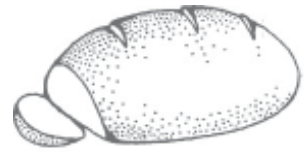
Kövessük hát hittel azt a csillagot, amely nagy fényességgel felragyogott és megállt Betlehem felett és betöltötte az ott lévőket. Most, 2010 karácsonyán, az ünnepi asztal köré gyűlve gondolkunk az élőkre és elhunytakra, gondolkunk szeretteinkre, családunkra, gyermekeinkre, minden testvérünkre. Összekulcsolt kézzel fohászokodva adjunk hálát a történelem hatalmas Urának, hogy nemzetünk nagy családját a nehéz próbák közben megtartotta és utat tört az igazi világosságnak. „A sötétség után jön a világosság.“ Fogjuk meg egymás kezét és fohászokodjunk, hogy sok felvidéki és református, hitében, nyelvében, identitásában, élete és családjá szolgálatában megerősödjön. Az Úr adjon mindnyájunknak áldott, örömteli és békés karácsonyt!

Kassai Gyula

B I B L I A O L V A S Ó			
u e z é r f o n a l			
1.	Sz.	Ézsaiás 1,1-17	Márk 1, 1-8
2.	V.	Ézs 1,18-31	Mk 1, 9-15
3.	H.	Ézs 2	Mk 1,16-20
4.	K.	Ézs 3	Mk 1,21-28
5.	Sz.	Ézs 4	Mk 1,29-39
6.	Cs.	Ézs 5, 1-7	Mk 1,40-45
7.	P.	Ézs 5, 8-30	Mk 2, 1-12
8.	Sz.	Ézs 6	Mk 2,13-17
9.	V.	Ézs 7, 1-9	Mk 2,18-22
10.	H.	Ézs 7,10-25	Mk 2,23-28
11.	K.	Ézs 8, 1-15	Mk 3, 1-6
12.	Sz.	Ézs 8,16-23	Mk 3, 7-12
13.	Cs.	Ézs 9, 1-7	Mk 3,13-21
14.	P.	Ézs 9, 8-20	Mk 3,22-30
15.	Sz.	Ézs 10, 1-19	Mk 3,31-35
16.	V.	Ézs 10,20-34	Mk 4, 1-9
17.	H.	Ézs 11	Mk 4,10-20
18.	K.	Ézs 12	Mk 4,21-25
19.	Sz.	Ézs 13	Mk 4,26-34
20.	Cs.	Ézs 14, 1-37	Mk 4,35-41
21.	P.	Ézs 14,28-32	Mk 5, 1-13
22.	Sz.	Ézs 15	Mk 5,14-20
23.	V.	Ézs 16	Mk 5,21-34
24.	H.	Ézs 17	Mk 5,35-43
25.	K.	Ézs 18	Mk 6, 1-6
26.	Sz.	Ézs 19, 1-15	Mk 6, 7-13
27.	Cs.	Ézs 19,16-23	Mk 6,14-20
28.	P.	Ézs 20	Mk 6,21-29
29.	Sz.	Ézs 21	Mk 6,30-34
30.	V.	Ézs 22, 1-14	Mk 6,35-44
31.	H.	Ézs 22,15-25	Mk 6,45-52

Nemcsak kenyérrel él az ember

Olvasandó: Jeremiás próféta könyve 50-51. része

Már korábban is utaltam arra, hogy az 50. és 51. fejezet nagy valószínűséggel nem tartozik a Jeremiás által elmondott próféciák közé. Szerzősége azért is kizárható, mert számára Babilon és különösen annak uralkodója Nebukadneccar az ÚR akaratának végrehajtója volt (27:6; 43:10). Nehéz elképzelni, hogy az ÚR egyszerre ad szolgájának két olyan üzenetet, amelyek ellentétesek egymással. Aztán arról sem feledkezhetünk meg, hogy a próféta sokáig nem azonosíthatta azt a népet, amelyet az ÚR kiválasztott, hogy általuk büntesse választottait. Végül pedig azt sem veszíthetjük szem elől, hogy az 50:28-ban mondottak szerint a fogság végén történik a prófécia szerinti csapás, amit Jeremiás a fogságban lévőeknek csak hetven év elmúltával ígér az ÚR kijelentése alapján, de nem kapcsol hozzá hadi eseményt.

Olyan szerzőtől származhat ez a prófécia, aki ott él a fogságban és közeli eseménynek véli a birodalom, vagy az azt megszemélyesítő főváros elését. (Kr. e. 550. és 538. között működhetett). Azt gondolja - s ez sem jellemző Jeremiásra -, hogy Isten a Jeruzsálemi templom elpusztításáért áll bosszút Babilónián (50:28, 51:11). Babilóniában élnek azok is, akiket megszólít a prófécia, mert hazatérésre buzdítja a száműzötteket (50:8; 51:6,45,50). Az 50:3,9, 41 ... stb., - ben pedig az „északról jövő ellenség” már nem Babilónia, hanem a médek. Jeremiást utánozva próbálja felépíteni a próféciát, de nem mindenben sikerül a másolás.. Az ok, ami miatt az utódok ide csatolták, úgy vélem, az lehet, hogy hazatérésre buzdítja a fogságban levőket.

Jeremiához hasonlóan számtalan képpel teszi a mondanivalóját szemléletessé a szerző. Ugyanolyan pusztulást jövendöl, mint amelyet a zsidó népnek kellett átélnie. Fontosabb viszont az, amiben követi Jeremiás prófétai látását, t.i., hogy Izrael és Júda maradéka együtt menekülnek (4. v.). Ahogyan azt Jeremiás próféciája jelezte (3:18). A fogságban lévőeknek nem kell harcolniuk szabadságukért, az ÚR kegyelme szabadítja meg őket, mert vétkeiket megbocsátja. Bár fogvatartóik nem akarják elbocsá-

tani őket, megváltójuk, a Seregek Ura győzelemre viszi ügyüket (50:33-34). Ő hozza rájuk az ellenséget, Vele szemben nem állhat meg a megerősített város, a hatalmas birodalom sem.

Az 51. részben harci jelenetek leírása mellett van egy utalás Babilon nagyságáról (7. v.) S tudjuk, hogy neve összefügg Bábel tornyának történetével (I. Móz. 10. és 11. rész.). Nőé dédunokája, Nimród alapítja más városokkal egyetemben. A civilizáció bölcsőjeként is emlegetett Mezopotámia termékeny vidékén található. Déli részén a sumér, az északi részén a sémita akkád nép által alapított városállamok uralták a területet és vívták egymással háborúikat. Mikortól? Nem tudjuk. Csak azt tudjuk, hogy Kr. e. 2400 körül az akkád Sargon király meghódítja a sumérokat. Majd ezt a birodalmat Kr. e. 2255 körül a gutij hordák hódítják meg. Kr. e. 2131-ben előbb a sumérok győzik le megszállóikat, majd az akkádok is elűzik a hódítókat. De Kr. e. 2000 körül a sémita amurru nép hódítja meg a termékeny vidéket, és hoz létre a törvényeiről nevezetes Chamurabi király által egységes birodalmat (Kr. e.1791-1749). Ezt a hettiták igázzák le Kr. e. 1594 körül. Őket az asszírok követik 1164 körül, ellenük pedig egy Babilonból származó dinasztia fog össze, amelynek uralkodói közül legnevezetesebb I. Nebukadneccar (Kr. e. 1146-1123) aki legyőzi a hettitákat és az elámitákat. Kr. e. 1100 körül arameus törzsek törnek be Babilónia területére, s az asszírokat támogatva Kr. e. 729 - ben az asszír IV. Tiglatfalazar lett Babilon királya. Közben a Perzsa-öböl környékén megerősödik a káldeusok népe és észak felé terjeszkedik. Királyuk - Meródek-Baladan - az arameus törzsekkel és az Elám országgal összefogva Babilónia urának kiáltja ki magát. Fia Kr. e. 712-ben megpróbálja szövetségesüknek megnyerni Júdát (2. Kir.20:12-19) is. Eredménytelenül. Kr. e. 703 vereséget mér rájuk az asszír Szanherib. Az asszír igát csak a káldeus Nabopolazar tőri le, mikor a médek segítségével elfoglalja Ninivét Kr. e. 612 -ben, és vele kezdődik az újbabiloni birodalom. Az ő fia az a Nebukadneccar, akiről Jeremiás könyvében olvastunk. Ő építi újra Babilon városát, mert Kr. e.

683-ban az asszírok elleni felkeléskor a várost lerombolták. Négyzet alapú (egy oldala kb. 22 km), vastag, magas falakkal körülvett város volt (6 szekér mehetett a tetején egymás mellett). Az Eufrátesz átfolyt a városon, két partját híd és a folyó alatti alagút kapcsolta össze. Száz bronzkapu tette átjárhatóvá, és 250 torony díszítette a falakat. Utcáit 3 és 4 emeletes házak szegélyezték. Mintegy 2 millió lakosa lehetett fénykorában. Felségének Szemirámisznak, aki a méd király leánya volt, függőkeretet építtetett, s a világ hét csodájának egyikét, „Bábel tornyát” is itt építeti fel, amely azonban Baál [Marduk] isten temploma. Méretei 196x196 méter alapon 196 m magas, piramishoz hasonló építmény. Nebukadneccar halála után fia Evil-Meródek (Kr. e. 562-560) követi a trónon [akiről a 2. Kir. 25:27-ben olvashatunk]. Meggyilkolása után veje uralkodik 4 évig, majd annak fia 9 hónapig, mert meggyilkolja. Az utolsó Babilonban uralkodó király neve Nabonid. Az ő uralma alatt foglalja el Kr. e. 539-ben Babilóniát Kürosz, perzsa király, aki nem rombolja le a várost, de nem is költözik Babilonba, sőt a zsidókat is haza engedi. Így a város elveszíti fontosságát, lassan leépül.

Nincs tehát szó a „próféciában” jelzett események teljességéről. Mert nem az ÚR adta a szájába a „prófétának”. Hanem az érdek, hogy hazatérésre buzdítsa a fogságban levőket. A jó célhoz méltatlan módon közelítettek. Örízkedjünk ettől.

Ima: Szentek és örök igazságot hordoznak kijelentett szavaid, hatalmas Urunk, mennyei Atyánk a Jézus Krisztus által! Éltetsz és eligazítasz általuk bennünket, gyarló teremtményeidet. De jaj, nemcsak arra használhatjuk, hogy világgossággul legyenek, hanem visszaélni is hajlamosak vagyunk velük, ha hitünk meggyengül, ha kétely kínoz. De Te leplezed az idő rostájával az emberi mesterkedéseket. Köszönjük, hogy Fiad által igaz és legfőbb prófétát adtál. A Szentlélek erejével erősítsd meg Krisztusba vetett hitünket, hogy Őt követve szent országodba eljuthassunk, s oda másokat is hívogassunk. Hallgass meg Urunkért, Jézusunkért! Ámen.

- id. f.-

GYÜLEKEZETEINK életéből

Az abarai református gyülekezet lelkipásztora, Nt. id. Hranýó Mihály 2010. szeptember 7-én Isten kegyelméből 70. életévét töltötte be. Ez alkalomból a vasárnapi istentiszteletet követően meghitt, ünnepélyes köszöntésben részesítette őt gyülekezete. A gyülekezet gondnoka, André János mérnök köszöntötte jubiláló lelkipásztorunkat. Köszöntőjében felidézte a lelkész életútjának jelentősebb állomásait, kezdve tanulmányai helyszíneivel, első szolgálati helyével Kiskövesden, ahonnan évekig számos környező gyülekezetre is beszolgált. Majd részletesebben, az 1973-as esztendővel folytatta, amikor jelenlegi szolgálati helyét elfoglalta. Az idén volt 37. esztendeje, hogy az Ungi Egyházmegyében az abarai gyülekezet lelkipásztora. A gondnok testvér méltatta az ünnepelt eddigi munkásságát, hogy ezen időszak alatt kitartással és felelősséggel hordozta a hívek lelkiekben való gyarapodását és azon fáradozott, hogy az abarai református gyülekezet maradjon méltó elhivatásához és hitükben erős ragaszkodással álljanak az Ige igazsága mellett. Köszöntését a 261. dicséret szavaival zárta, majd a gyülekezet elénekelte a 134. zsoltárt. Ezt követően átadták a lelkésznek a presbitérium nagyon szép és értékes ajándékait, virágcsokor kíséretében. Köszöntötték a tiszteletes urat a hittanos gyerekek is- Hallér Viktória és Szatmáry Szilveszter két szép szavalattal és virágcsokrokkal kedveskedtek.

Az ünnepelt lelkipásztor megköszönte a róla való megemlékezést és az ajándékokat, a jókívánásokat – hangsúlyozta, hogy köszönettel és hálával megtartó Istenének tartozik,

Abara

aki mind e mai napig megtartotta és kegyelmében, szeretetében hordozta. A 37 esztendei szolgálata alatt Abarán is egyedül az Úrban bízva végezte szolgálatát, aki erőt, hitet adott a munkában, bízta és kiutat mutatott a nehéz helyzetekből, ezért az Ő neve áldassék mindörökké. Megköszönte gyülekezetének, hogy kitartottak mellette és kéri az Urat, hogy adjon a gyülekezetnek továbbra is erős hitet, kitartást, hogy meg ne restüljenek az imádkozásban, hanem mindvégig maradjanak meg az Ő követésében hűséggel. Majd befejezésként a Jelenések könyve 2. rész 10. versével buzdította híveit: „Légy hű mindhalálig és néked adom az életnek koronáját.” A gyülekezet gondnokait és presbitereit a lelkipásztor testvéri együttlétre, közös ebédre hívta meg.

Az Úr legyen a gyülekezet őriző pásztor.

Hranýó Mihályné

Köszönetnyilvánítás

A Vígteleki Református Leányegyházközség Presbitériuma nevében ezúton szeretném hálámat kifejezni minden kedves gyülekezet iránt, amely pénzzadományával hozzájárult a Vígteleki Kálvin-ház rendbe hozatalához.

A Kálvin-ház körüli munkálatok kisebb szünetekkel folynak. Az eddigi felújítás eredményeképpen az épület egyik helyisége ifjúsági klubként, egy másik pedig gyüleke-

A mag

A homlokzat

zeti teremként szolgál. Az épület visszanyerése óta megtörtént a falak kinti-benti vakolása, a benti helyiségek kifestése, az ablakok és ajtók kijavítása és lefestése. Ugyanígy sikerült kijavítani a tetőt is, valamint épült két kinti mellék-helyiség. Tavasszal szeretnénk folytatni a munkálatokat.

Tudatában vagyunk annak, hogy mindnyájan pénz hiányában végezzük hivatásunkat. Mégis, örömmel tölt el minket az a tény, hogy a segíteni akarás erősebbnek bizonyult minden öncélúságnál. Isten fizesse meg testvéri segítségüket. Az Ő áldását kívánom a gyülekezetek életére!

Bokros Gyula gondnok

ALKALMAK AZ ABAÚJ-TORNAI EGYHÁZMEGYÉBEN

Az őszi időszakot megkezdve 2010.szeptember.26.-án vasárnap délután került sor **presbiteri konferenciára**, melynek a berzétei gyülekezet adott otthont. Istentisztelettel vette kezdetét, melyen a helyi lelkipásztor Mudi Róbert a 2 Sám 17,1-14 alapján tolmácsolta Isten üzenetét a népes gyülekezet felé. Ezt követően a kultúrházban Orémus Zoltán esperes köszöntötte az egybegyűlteket, kik szám szerint 140-en voltak (lelkészeket, gondnokokat és presbitereket beleértve). Ferenczi Zoltán hetényegyházi-ménteleki református lelkipásztor előadásában: A gyülekezetépítés mai kihívásairól szólt a megváltozott társadalomban, rámutatva hogy a bibliai értékek átültetésére a mindennapjainkban: szem előtt tartva a gyengék erősítését szemben a világi értékekkel, hol viszont az erők erősítésére van fektetve a főhangsúly. Egyben felhívta a figyelmet a lélekben való fáradozásra, hozzátéve: „Hiába duzzadnak az anyakönyveink, ha kiürülnek templomaink.“

Fodor Gusztáv –A Magyar Szeretetszolgálat lelkész-igazgatója előadásában ismertette a Magyarországi Szeretetszolgálat munkáját egybekapcsolva filmvetítéssel. Beszámolója végén megköszönte a Szlovákiai Református Keresztény Egyház gyülekezeteinek a 15.000 euró anyagi támogatást HAITI számára, egyben megköszönte a gyors testvéri segítséget nyár folyamán az árvízkárosultaknak.

Úgyszintén 2010. október 24.-én vasárnap délután **gondnoki csendes napra került** a körtvélyesi gyülekezetben. Ez alkalommal Egyházmegyénk területén köszönthettük Kusnyír László mérai lekipásztort, a szomszédos Abaúji Egyházmegye főjegyzőjét, aki az igehirdetési szolgálatot a Jelenések 20:7-15 alapján végezte. A templomi istentisztelet után átvonultunk a helyi kultúrházba, hol a

gyülekezetek lelkipásztorai, gondnokai és pénztárosai folytatták az együttlétet.

Itt három tartalmas előadást és útmutatást hallgathattunk meg. Elsőként Orémus Zoltán esperes az Elvesztet juh és a Jó pásztor példázatán keresztül vázolta fel a misszió éve kapcsán a pásztori lelkülettel végzendő szolgálat legfon-

tosabb ismertetőit. Majd Molnár Sándor Zsinati főtanácsos ismertette az adminisztrációs feladatokat és azzal járó kötelességeket. Harmadik előadónk, Kollár Erika Zsinati Elnökség könyvelője felvázolta a pénztárkönyvek pontos vezetésének módját és egyben válaszolt az érdeklődők kérdéseire. Az alkalom perselypénze a vörös iszap károsultjainak megsegítésére lett odaszánva. 254 euró gyűlt össze!

Mindkét alkalom a misszió évének jegyében valósulhatott meg Egyházmegyénkben. Köszönet és hála érte az Egyház Urának, ki gondot visel rólunk és ránk bízott gyülekezeteinkről.

Varga Zoltán lelkési főjegyző

Bátorkeszi István Napok ötödször

Ötödik alkalommal szervezte meg a Bátorkeszi Református Egyházközség presbitériuma és az Alap Polgári Társulás a község szülöttjéről, a veszprémi gályarab prédikátorról elnevezett Bátorkeszi István Napokat. A 2010. október 23-án kezdődött nyolcnapos rendezvénysorozat a Komáromi Református Egyházmegye konfirmandusainak találkozójával vette kezdetét, és október 31-én, a reformáció napján a meghurcolt és kitelepített bátorkeszi magyar családok emlékére állított kopjafa koszorúzásával fejeződött be.

Az október 23-án, szombaton kilenc órákor kezdődött egyházmegyei konfirmandus találkozón több mint 80 résztvevő (fiatalok, kísérők, valamint 18 lelkész) vett részt. Az ifjúsági nap Tatár István kisújfalui lelkipásztor, egyházmegyei missziói előadó által vezetett játékos ismerkedővel kezdődött, mely Senkár Szabina Firesz munkatárs rajzos

áhitatával folytatódott. Ezt követően a komáromi református ifjúsági színjátszó kör tagjai Cseri Kálmán műve alapján adták elő az „Álom vagy valóság“ című színdarabot, melyet csoportos beszélgetések követtek. Az ebéd után játékokkal folytatódott a találkozó a parókia udvarán és a templomkertben Erdélyi Zoltán perbeti lelkész irányításával. Délután három órákor ünnepi istentiszteletre került sor a református templomban, melyen ígét hirdetett Géresi Róbert püspök-helyettes, a Firesz egykori elnöke, fellépett a Firesz Cantante Domino kórusa Süll Kinga karnagy, egyházenész vezetésével. A Firesz múltjáról és jelenéről Molnár Árpád missziói tanácsos, a Firesz elnöke számolt be. Majd Czinke Zsolt bátorkeszi lelkipásztor, a Firesz országos vezetőségi tagja és Szenczi Andor helyi gondnok „Álomból valóság“ címmel arról számoltak be, hogy hogyan alakult át az egykori református

iskola Firesz-központtá. A több mint 80 000 eurós beruházást kevesebb, mint két év alatt valósította meg a gyülekezet nem kis áldozatvállalás, és hatalmas nagy gyülekezeti összefogás révén. A beszámolókat követően ünnepi köszöntőt mondott Répás Zsuzsanna, a budapesti Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkára, tolmácsolva az anyaországi köszöntését és jókívánásait, kiemelve a nemzeti egység fontosságát, emlékeztetve október 23-a üzenetére. Az ünnepi együttlét a Bátorkeszi István gályarab prédikátor emlékére állított dombormű megkoszorúzásával folytatódott, melyen a bátorkeszi református kórus szolgált Szalay Katalin karnagy vezetésével. Ezt követően került sor a Fireszke Gyermek- Ifjúsági és Konferenciaközpont ünnepélyes átadására Molnár Árpád, Czinke Zsolt és a Cantate Domino kórus közreműködésével, majd

estig tartó szeretetvendégséggel és kötetlen baráti beszélgetésekkel zárult a nap a parókia udvarán felállított sátrak alatt, ill. az új központ falai között.

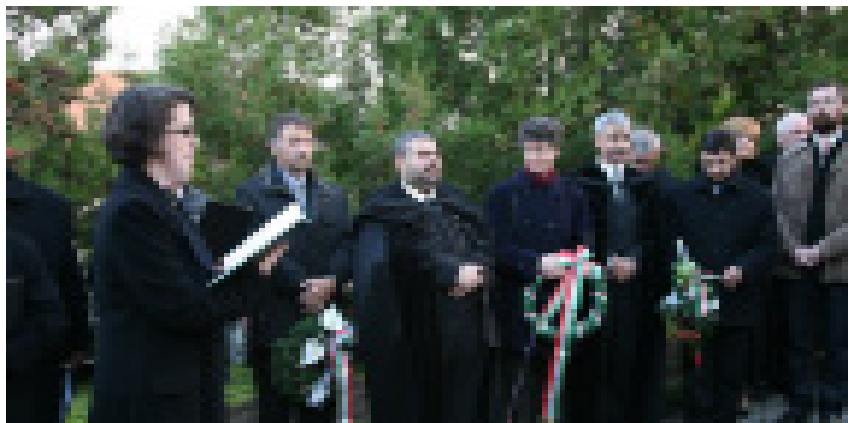
Október 24-én, a vasárnapi ünnepi istentiszteleten dr. Erdélyi Géza, a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház tiszteletbeli püspöke szolgált igehirdetéssel, melynek keretében a gyülekezet

zövel.

Október 26-án, kedden kilenc órakor Pintér Béla adott koncertet a református templomban a helyi óvodások és a Kováts József Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola alsó tagozatos tanulói, valamint a martosi református alapiskola tanulói számára, tizenegy órakor pedig a felső tagozatosok és a Magán Szaktan-

könyve alapján „Győzelem az óriások felett” címmel.

Október 31-én, vasárnap tíz órakor úrvacsorával egybekötött ünnepi istentisztelettel folytatódott a rendezvény-sorozat az új borért való hálaadás alkalmából, melyen Czinke Zsolt és Czinke Tímea bátorkeszi lelkészek szolgáltak. Ezt követően került sor a Kálvin János emlékére állított dombormű megkoszorúzására a református templom oldalán. Este hat órakor a reformáció alkalmából ígét hirdetett Niederhoffer Zoltán vesprémi lelkipásztor, koncertet adott a gyülekezet kórusa Szalay Katalin oklevéles kántor vezényletével. Szíveket örvendeztető kedves meglepetése volt a gyülekezetnek az istentisztelet vége, amikor Udvardy Tibor és Szenczi Andor gondnokok szavai után előbb Dolník Judit szavallattal, Szalay Katalin egy rövid visszatekintéssel, Holop Szilvia és leánya, Célia egy kis ajándékkal köszöntötte az éppen 10 esztendeje a gyülekezetben szolgáló lelkészházaspárt. A gondnokok hálátelt szívvel szóltak az elmúlt egy évti-

köszöntötte a tíz éve nyugalomba vonult lelkipásztorát, Nagy Bélát nyolcvanadik születésnapja alkalmából. Megható volt az egykori lelkipásztor visszaemlékezése a 36 esztendőn át végzett szolgálataira. Az ajándékok átadása és a jókívánságok elhangzása után a presbitérium tagjai ünnepi ebédet vettek részt egykori és jelenlegi lelkipásztoraikkal.

Október 25-én, hétfőn Czinke Tímea lelkész jóvoltából vetítéssel és szeretetvendégséggel egybekötött rendhagyó hittanórákra került sor az új központban a Kováts József Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola tanulói számára. Este ugyanitt vetítették le Antala Zsuzsanna és

intézet és Kereskedelmi Akadémia diákjai számára. Külön öröm és megható érzés volt, hogy egy délelőtti leforgása alatt két alkalommal is megtelt a református templom, amikor is a zene bizonyoságtételén át hangzott az Istenről szóló üzenet.

Október 27-én, szerdán tizenegy órakor a Fireszke központban Szénási Szilárd martosi lelkipásztor „Kiben hisznek az amerikai sztárok?” címmel tartott izgalmas előadást a Magán Kereskedelmi Akadémia diákjai számára.

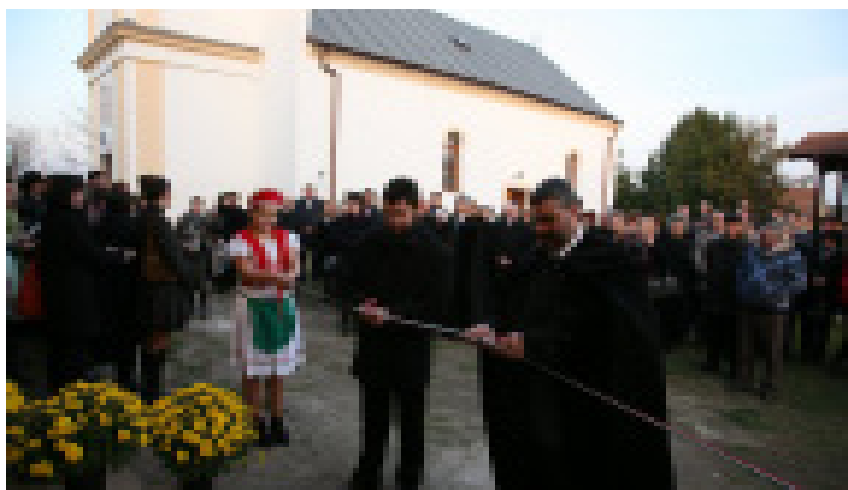
Október 27-29. között minden este hat órakor evangelizációs istentiszteletre került sor a Fireszke Gyermekek, Ifjú-

zedről, és azokról a közös szolgálatokról, melyeket az Úr jóvoltából sikerült megvalósítani, majd átadták a gyülekezet ajándékait, melyet a lelkészházaspár meghatódva és Istennek hálát adva köszönt meg. A nemzeti fohász eléneklése után a templomkertben fejeződött be az V. Bátorkeszi István Napok a meghurcolt és kitelepített bátorkeszi magyar családok emlékére állított kopjafa koszorúzásával és a szózat eléneklésével.

Több mint egy hét volt tartalmas, közösséget erősítő, hitet mélyítő alkalmakkal, melyeken minden korosztály megtalálhatta a magának valót, és épülhetett mindannyiunk örömeire és Isten dicsőségére.

Cz. Zs.

Somogyi Alfréd rendezésében az Én népem című dokumentumfilmet, amely a gömöri reformátusságról szól. Utána kötetlen beszélgetés következett a rende-

ségi és Konferenciaközpontban. Az alkalmakat Vámos Béla felsőpatonyi lelkipásztor, a pozsonyi egyházmege missziói előadója tartotta Sámuel első

Elköszön Lelkipásztorunk!

Mi, Balogiványi-i hívek, búcsúzunk lelkipásztorunktól Nagytiszteletű Orémus Györgytől és családjától, aki 44 év szolgálat után elköszön az Iványi-i, Cakói és Nemesradnóti gyülekezetek híveitől 2010. október havában.

Nagytiszteletű lelkipásztor úr, kedves családtagjaival együtt, tisztelt presbiterek, gyülekezeti tagok, kedves vendégek!

Mint e gyülekezet gondnoka, rám hárul a megtisztelő feladat, hogy most az elköszönés óráiban megpróbáljak vissza tekinteni lelkipásztorunk 44 éves szolgálatára, működésére, amit itt, gyülekezetünkben végzett.

Nagytiszteletű Orémus György lelkipásztor 1966 őszén érkezett hozzánk ifjú feleségével. Fogadtatása örömteli volt gyülekezetünk részéről.

Lelkipásztorunk azonnal megkezdte szolgálatát nálunk és a hozzánk tartozó Cakóban. 1968 nyarán történt beiktatása, mindnyájunk nagy öröme.

A fiatal házások életében a családtervezés is itt kezdődött. Zoltán fiuk 1968-ban, majd 5 év múlva, 1973-ban Zsuzsanna lányuk született meg. Mindketten a tormaljai gimnáziumban érettségiztek és az édesapa nyomdokait követve a teológiai tanulmányt választották. Zoltán kassai lelkipásztor lett, az elmúlt év őszétől pedig az ottani egyházmegye esperese. Zsuzsanna pedig -mint tudjuk- Harmacon szolgál. Isten itt is, ott is 3-3 gyermekkel ajándékozta meg őket a nagyszülők nagy öröme.

Mielőtt visszatérnék lelkipásztorunk szolgálati idejének ismertetésére engedjék meg hogy ismertessem 1906-tól az Iványiban szolgáló lelkipásztorok neveit:

1. Magda Sándor 1906 - 1909
2. Bódi Dénes 1909 - 1915
3. Veres Károly 1917 - 1928
4. Molnár Gyula 1929 - 1948
5. helyettes Radnótról Vályi József 1949 - 1952
6. ifj. Lenkey Lajos 1952, szeptember -1965 május
7. helyettesek 1965-ben Fekesházy Gyula Radnótról és Bodon Aladár Rimaszécsről
8. Orémus György 1966 őszétől - 2010. 10. 31

Tehát 1906-tól rendszeresen megváltott 6 lelkipásztor szolgált a gyüle-

kezetünkben.

Visszatérek lelkipásztorunk szolgálatára. A fiatal és tetterkész lelkészünkre csakhamar felfigyelt az egyházmegye vezetősége, és egymás után kapta a megbízásokat e megüresedett gyülekezetekben 1969-től 3 éven át Feledet és Gortvát szolgálta be, majd 1973 őszétől Radnót, Zsíp és Újfalú beszolgálatát kapta meg.

Átszervezés következtében 2002-ben más lelkész kapta meg Zsíp és Újfalú beszolgálatát, Radnót azonban továbbra is megmaradt, ez év április végéig, amikor is 37 év ottani szolgálatát befejezte.

Lelkipásztorunk kedves felesége hosszú éveken át nem tudta kamatoztatni pedagógiai tudását, mint lelkészfeleség. Számára egy új lehetőség-Istennünk jóvoltából csak 1990-ben nyílt meg, amikor is vállalta a tanulást, előbb a komáromi katechetikai szemináriumban, majd ezt elvégezve, még további 5 évet tanult és sikeresen elvégezte teológiai tanulmányát Komáromban. Rimaszécsre kapott kinevezést mint megválasztott lelkipásztor, beszolgálva a két filiát is: Zádort és Jénét.

Egyetemes egyházunkban örömteli jelenség, ahol a szülők és a gyerekek, tehát négytagú család, a lelkipásztori szolgálatot vállalták és végzik is.

Rövid ismertetést teszek a 44 év alatt elvégzett munkálatokról: mellőzöm az évszámok említését, fontos a munkák elvégzése, amit gyülekezetünk hívei nagy szorgalommal tettek meg:

1. a templomvakolat megújítása és festése
2. új tetőanyag került a templomra, piros pala
3. a két harang villamosítása néhai Felső Nagy Árpád gondnoksága idején,

4. a piros pala helyett, mert nem volt tartós, pléh fedő anyag került a templomtetőre, néhai Nagy Béla godnoksága idején,

5. a templom belső festése néhai Nagy Béla godnoksága idején,

6. az óvoda tetőre és a parókia tetőre is pléh fedő anyag került,

7. új hímzés-bársony kézimunkák kerültek az Úr asztalára, szószékre, vala-

mint az első padokra és karzatokra. Mindehhez az Úrtól kapott erőt, kitarást vette gyülekezetünk igénybe „mert egyetlen célunk az Ő követése volt“.

Minden munkavégzés nagy áldozatot igényelt a gyülekezet részéről is. A munkálatok fontossága és szükségessége, valamint, az Isten Igéjével való biztatás azt eredményezte, hogy a be tervezett munkálatokat sikeresen elvégeztük. A gyülekezet támogatásán kívül kaptuk a segítséget az önkormányzattól, valamint a holland testvérektől. Minden alkalommal egy-egy munkamenetről megemlékeztünk, az adako-

zóknek hálát adtunk, de mindenekelőtt Istennek járt a köszönet, aki bátorított bennünket az adakozások fontosságára.

Soli Deo Gloria!- Egyedül Istené a dicsőség!

Az idő minden ember életében gyorsan múlik, ezt megtapasztalta a mi lelkipásztorunk is, ami azt jelentette, hogy a nyugdíjkorhatár elérézésével a szolgálatot abba kell hagynia.

Egyházunk törvénye értelmében a nyugdíjhatár a 70-ik év. Ezt követően azonban még 3 évet lehet szolgálni anyagi juttatás nélkül. Lelkipásztorunk, aki Isten segítségével még elég erősnek és alkalmasnak találta magát-vállalta továbbra is a szolgálatok végzését.

44 év-másfél generációs idő. Ennyi időt a mi kis gyülekezetünkben korábban még senki sem töltött.

Nagytiszteletű Orémus György lelkipásztor nálunk töltötte ezt a hosszú időt, igen, nálunk s a közeli gyülekezetekben szolgált nagy hűséggel, szeretettel. Megismertük őt, tudtuk, hogy szívén viselte gyülekezetünk sorsát, életét. A javítások sikeréért nagyon sokat fáradozott, kész volt biztosítani a szükséges anyagi segítséget, külföldről is, az önkormányzattól is.

Lelkipásztorunk feleségével együtt, új otthonukba költözött Rimaszécsre.

Szívből kívánom és valamennyien kívánjuk, hogy nyugdíjas napjaikat, éveiket éljék továbbra is nagy örömben a nagy család, vagyis szeretteik körében, de mindenekelőtt Isten szeretetével, áldásával és segítségével.

A Nagytiszteletű asszony még nem fejezi be szolgálatát. Kívánjuk: végezze azt tovább nagy lelkesedéssel saját gyülekezeteiben, Isten adjon neki ehhez

elégészes erőt és áldást.

Tehát a 44 év azt jelzi, hogy Iványi igaz otthont adott számukra, szeretettel, örömmel éltek közöttünk. A hosszú eltöltött idő bizonyítja, hogy ez valóban így volt.

Búcsúznak szeretett Nagytiszteletű Lelkipásztorunktól, a fogadástétel két versével ami így hangzik:

Református magyar vagyok

Halálomig az maradok.

Vallásomnak semmi foltja,

Megköszönjük az itt töltött hosszú időt a szolgálatok sokféleségét. Köszönjük a megszámlálhatatlan igehirdetéseket. Tudjuk, ez mind Isten akarata szerint történt. Mindig hallgattuk az Ige tanítását, hisszük, hittük, hogy az Ige jó magva mindig szívünkbe hullott és próbáltuk valóra váltani is az Ige tanítását, üzenetét.

Isten gazdag áldása, szeretete, kegyelme legyen továbbra is a Nagytiszteletű Lelkipásztorunkkal és kedves szeretteivel.

Iványi, 2010.október hava.

Tiszta, mint a menny égboltja.

*Amint én a tiszta vallást megszerettem,
Úgy áldjon meg, úgy szeressen Isten engem.*

*Ha betérek templomomba,
Nem vakít el semmi pompa.*

*Nem kell nékem semmi hívság,
Csak a lélek és igazság.*

Nem imádom a jó Istent semmi másban,

Csak egyedül lélekben és igazságban.

Fejes István

Az Iványi Református Egyház godnoka

Szeretethaptár 2011

- Ebben az évben 16 oldallal bővebben, több mint 360 fényképpel igyekszünk bemutatni egyházunk életének egy évét.

- Ige minden napra

- Gyerekoldalak

- Tanulmány Felvidék történelmi múltjáról

- Egyházunk címtára megújult formában és kiegészített tartalommal és tudósítások egyházmegyék, gyülekezetek életéről

Kapható a Lelkeszi Hivatalokban vagy megrendelhető Szerkesztőségünkben.

Jézushoz jöjjetek

- Gyermek-imakönyv, mely gyermekeknek, szülőknek és nagyszülőknek segít református hitünk erősítésében.

Karácsony az Isten ígéretének beteljesedéséről szól Krisztusban, tanítsuk imádkozni gyermekeinket, hogy a kegyelem teljességében élhessenek.

Határ menti lelkészértekezlet

Áldott alkalom volt 2010. október 27-e a Borsod-Gömöri és a Gömöri Református Egyházmegye szolgálóinak életében a Hanván tartott közös lelkészértekezlet napja.

A találkozó az Isten házában, istentisztelettel kezdődött, melyen **Bölcskei Gusztáv püspök, a zsinat lelkészi elnöke** szolgált a Jn. 6,35-40 alapján, megemlékezve a reformáció és a találkozó jelentőségéről. A reformáció abból az igényből fakadt, hogy az emberek Jézust akarták látni, vele akartak találkozni a templom falain belül és azon kívül a mindennapokban. Lelkészként elengedhetetlen feladatunk, hogy lássuk és láttassuk Jézust az élet minden területén, ott is, ahol mások csak a zűrzavart, a káoszt, a válságot, a fájdalmat, a gondokat látják, láttassuk meg, jelen van megváltónk az Úr Jézus is. Örömeinkben és bánatunkban, sikereinkben és kudarcainkban, Ő a biztos tájékozási pont, Ő az alap, akire építeni lehet az egész életet.

Az istentisztelet után **Nagy Ákos Róbert esperes** köszöntötte a testvéreket. Elmondta, ez az alkalom sokkal több, mint egy plenáris lelkészértekezlet, mert itt és most lehetőségünk van megélni azt a közösséget, melyre hívatunk. Kíssé olyan ez az alkalom, mint amikor a kistestvér a nagy testvérral találkozik. Nem a magunk akaratóból szakadtunk el egymástól, nem tehetünk arról, hogy a nagyhatalmak határvonalat húztak közénk, nem felejtjük, hogy egy a nyelvünk, egy a hitünk, egy a küldetésünk. Feladatunk, hogy Jézus Krisztust hirdessük a szolgálatunkkal, beszédünkkel, tetteinkkel, egész életünk minden megnyilvánulásával. A köszöntő szavakat a gömöri lelkészkaros szolgálata követte, majd a templomot elhagyva a Diakóniai Központban folytatódott a találkozó, ahol két lebilincselően érdekes előadást követhettünk figyelemmel.

Először **Dr. Kustár Zoltán** öszösvetségi igetanulmányát hallgathattuk Ezsdrás és Nehemiás könyvéről. A babiloni fogságot megelőző időszak a nagy nemzeti összeomlás kora. Megszűnik az önállónemzeti állam, a királyság, lerombolják a templomot, mindezt Isten eltűri, nem akadályozza meg. A fogság 70 éve alatt Izráel népe

magába száll, megérti, ez a katasztrófa nem Jahve gyengeségének a jele, hanem bűneik büntetése, Isten ítélete. Ráeszmél arra, hogy az Úr irányítja a törté-

nelmet, Ő vezet minden népet. A 70 év alatt felismeri, mit rontott el, ekkor jön a névtelen próféta, aki kimondja: letelt a fogság, most következik a hazatérés, az újjáépítés. Azonban be kell látniuk, önálló zsidó állam belátható időn belül nem lesz, saját királyságuk nincs, a birodalom egy csekély tartományaként kell létezzenek. Mi tarthatja mégis össze, mi az, ami megőrzi egységét? A Jahvéba vetett hit és bizalom. Az ország újjáépítése és a hitbéli megújulás elválaszthatatlan egymástól. Mindennek az alapja a templom, hiszen ez az istentiszteleti közösség, a tanítás, az igehirdetés helyszíne. A nép mely megismer- te Isten akaratát, igyekszik a mindennapokban is a szerint élni. Mai világunkban Istennel való kapcsolatunkat a hétköznapi dolgokban és próbáiban kell megélnünk. Hol kezdjük ma a reformációt? Az egyéni életünk és egyéni

rákat, melyek hatékonyra teszik az evangélium közlését.

Dr. Baráth Béla egyháztörténész a reformáció koráról szóló előadását

azzal kezdte, hogy olyan korszakban élünk, melyben különböző válságkriszisek hullnak a társadalom nyakába. A reformáció századában és az azt követő időszakokban is megvoltak a kihívások, nem volt és nem is lesz olyan idő, mely gondoktól mentes lenne. A reformátorok hamar felismerték az egyházi oktatás kiépítésének jelentőségét. Az egyház számára ma is nagy kihívást jelent a társadalom erkölcsi megújulásnak segítése. Ebben a munkában kiemelkedő jelentőséggel bír az ifjúság keresztyén szellemű nevelése nem csak az egyházi iskolákban, hanem az összes oktatási intézményben.

Ezt követően **Kocsis Attila lelkipásztor, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium nemzetpolitikai államtitkára** emelkedett szólásra. Elmondta, a jelenlegi kormányzat a Kárpát-medencét egy egységként ke-

életek megújulásánál. Nem a struktúraváltás hozza el a megújulást, hanem a megújulás termeli ki azokat a struktú-

zeli, igyekszik segíteni az egyes részek közötti kapcsolattartást, támogatja a határon túli magyar oktatást, hozzá kíván

járulni ahhoz, hogy a szórványban élő magyarság hit-élete, magyar identitása, kultúrája megmaradjon.

Gazda István esperes megköszönte a jelenlévőknek, hogy eljöttek. A határon átívelő áldott testvér gyülekezeti kapcsolatokról bontakozott ki ez az alkalom. Fontos a személyes kapcsolat, ne csak egy protokoll kontaktus legyen, ismerjük meg egymást. A jövőre nézve találnunk kell 1-1 alkalmat, amikor újra együtt lehetünk. Ebben az évben a november végi berekfürdői lelkész csendesnapokon ismét találkozhatunk. A találkozót szeretetvendégség zárta, ahol alkalom nyílt a beszélgetésre, ismerkedésre. Feltöltődve, megerősödve köszöntünk el egymástól és indultunk haza, oda ahova megváltó Urunk helyezett, hogy népének az evangéliumot hirdessük minden alkalmas módon.

Dérer Zsolt Attila - Putnok

Köszönet a jótettekért

„Az ember igazi gazdagsága az a jó, amit a világban megcselekedett.”

Emberi viszonylatban már dicséretre méltó az a tény is, ha erőnkhez és lehetőségünkhöz képest mindent megteszünk a családunkért és a hozánk legközelebb állókért. Ám, ha akadnak olyanok is, akik ezen túl a közjóért, az elesettekért, vagy Isten dicsőségére komoly áldozatokra képesek – az felettből szép, nemes és példaértékű – ez már a hitnek többlete.

Szürnyegi gyülekezetünkben évről-évre igyekszünk, hogy templomunk és környezete épüljön és szépüljön, de általában csak olyan mértékben, amennyire fedezetünk van.

Ez év elején kellemes és nagyvonalú ajánlást tett a Zelvy család. Felajánlották, hogy Isten dicsőségére faanyagot ajándékoznak templomunk teljes padlózatának beborítására a padok alatt, valamint a karzat faragott feljárati lépcsőjének elkészítésére. A feldolgozási munkálatok anyagi fedezetét a Községi Hivatal és a Madar család állta, amihez a gyülekezet még a padok átfestésével és egyéb munkálatokkal hozzájárult. Az már csak ráadás volt, hogy az asztalosmester egy szépen kivitelezett állványos perselyládát ajándékozott emlékkül.

Mindezekről a munkálatokról, valamint a gyülekezet hozzájárulásáról aprólékosan beszámolt egy szeptemberi vasárnapon Tusai Viktor gondnokunk, aki a szervezésben és a kivitelezésben oroszánrészt vállalt. Minden akciónál ott volt, hogy a dolgok szép

rendben menjenek, sőt még egy kovácsoltvas korlátrészt is készített vejevel a karzatra. Ez ünnepi alkalomból

jelen voltak az áldozat-vállalók is : a Zelvy család, a Madar család és Kalán Viktor polgármesterünk, aki a hivatalt képviselte. A gyülekezetünk nevében gondnokunk köszönőleveleket nyújtott át egy – egy virágcsokor kíséretében megköszönve, hogy maradandó értékkel gazdagították templomunkat.

Visszacseng lelkészünk Ige-i köszöntése - Az Úrtól lett ez, csodálatos a mi szemeink előtt...Kihangsúlyozva, hogy amióta kőtemplomunk áll, min-

den generáció kivette a részét és tette azt, amit éppen tennie kellett. Hálát adva, hogy eszközök lehettünk mi is

Isten kezében dicsőségének munkálására.

Van úgy, hogy munkánk igazi díja nem az, amit elértünk vele, hanem amivé váltunk általa. Mert senki sem jön a világra cél nélkül. Aki a saját útján halad, az közel kerül életfeladatához, - és ezt onnan tudhatja, hogy elégedett az életével és tud jót tenni másokért is.

A gyülekezet köszönetét tolmácsolja: Demes Tiborné Szürnyegről.

Hogyan formál Isten a megpróbáltatások által

József példáján kísérhettük figyelemmel Isten munkálkodását az emberi jellem kifermálásában a pelsőci evangélikus estéken a berzetei, rudnai, kőrösi, szalóci, vígtelkei testvérekkel együtt 2010 október 7-, 8- és 9 -én, melyeken P. Szabó Teodóra magyarországi lelkipásztor hirdette a Igét

Az 1 Mózes 37-41 igeszakasz elmondja József életének történetét az egyiptomi rabszolgaságtól a fáraó első emberévé válásáig.

Számunkra, mai keresztyének számára nagyon tanulságos ez a történet, mert mi inkább zúgolódunk, kétségbeesünk és meggyengül a hitünk, ha próbára van téve. József története bemutatja, hogyan változtatja Isten a nehézségeket áldássá. Ő a börtönten reményvesztett állapotában is tudta, hogy Isten vele van.

Először összetörte őt, aztán, kezdte őt megáldani. Sok mai fiatal is táplálja szívében a vágyat a sikeres élet után. Józsefnek kemény úton, sok megaláztatáson kellett átmennie, mert csak így tudta őt Isten olyanná formálni, hogy neki szolgálhasson. Istennek velünk is már születésünk után terve van – de sajnos az ördögnek is! Vigyázzunk, ne az ördög útját válasszuk, ne zúgolódjunk, ne tegyünk Istennek szemrehányást, hogy miért kell ennek így lennie, miért pont velem történik ez...? A nehézségeket, a szenvedést tekintsük ajándéknak, áldásnak, melyek által Isten formálni akarja a jellemünket. József is így tett. Fejét meghajtván végig kitartva alázáttal viselte a megpróbáltatásokat.

Kérdezzük inkább ezt: „Uram, mi a célod ezzel a nehézséggel, milyenné akarsz engemet formálni?” József azelőtt önző, nagyképű volt, de a börtönten már képes volt észrevenni a

mások problémáját, odafordulni fogolytársaihoz és megkérdezni, miért olyan szomorúak. Mi észre tudjuk-e venni felebarátaink nehézségeit, meg tudjuk-e hallgatni problémájukat? Amíg csak magunkkal vagyunk elfoglalva, addig erre nem vagyunk képesek, de mihelyt odafordulunk embertársainkhoz, akkor Isten kezdi begyógyítani sebeinket. József a börtönten nem vált depresszióssá, indulatosná, nem kesergett, hanem csendes megadással, türelemmel várt az Úrra. Hitte hogy Isten a maga idejében cselekedni fog. A sok-sok szenvedés, megpróbáltatás után Isten bőszégesen megáldotta őt.

A távfutónak is az utolsó méterek a legnehezebbek, de a legfontosabbak is, mert már látja a célt. Nekünk is így kell kitartóan futnunk, minden erőnket összeszedve! Isten nem könnyíti és nem rövidíti meg utunkat, míg a célt el nem ériük. Az érett kalász meghajol aratás előtt, nekünk is így kell meghajonunk Isten akarata előtt: „Uram, formáldj engem olyanná, amilyenné lennem kell.”

Igen, mélyen a szívünkbe kell vésnünk ezeket az igazságokat, bármilyen nehezünkre esik is! Köszönjük az igehirdető tiszteletesasszonynak, hogy tudunkra adta Isten üzenetét.

Megköszönjük lelkipásztorainknak: Radácsy Károlynak, Mudi Róbertnek, Mudi Henrietta Juditnak és Kása Gergelynek, hogy elkészítették számunkra ezeket az alkalmakat. Köszönet illeti a pelsőci testvéreket, presbitereket, akik nagy szeretettel fogadtak és vendégeltek meg bennünket. Velük együtt adunk hálát mennyei Atyánknak, hogy teljesülhetett régi vágyunk az evangelizáció megrendezésére.

„Egyedül Istené a dicsőség!”

Mixtaj Johanna

Több mint játék

A hollandiai KOEN alapítvány támogatásával 16 református lelkész és egy hitoktató vett részt egy háromnapos biblikus élménypedagógiai képzésen, melynek a hanvai diakóniai központ adott helyet.

A 2010. november 2-4-ig tartott képzés vezetője Bányai Sándor, a Kalandok és Álmodások Pedagógiai Műhely megálmodója volt, aki feleségével, Viktóriával együtt garantálta a szakmai színvonalat. Célul tűzték ki a gyermekek és fiatalok egyéni és csoportos fejlesztését a bibliai keretű élménypedagógiai foglalkozáson keresztül.

Tapasztalati tanulás, aktív részvétel útján tanultuk meg, sajátítottuk el pl. a csoportalkotó módszereket, a bemelegítő és energizáló játékokat, a fokozatosság elvét, a helyzetkezelést, a zóna-elméletet, s a szociális kompetenciákat figyelembe véve a játékvalasztás kritériumait.

Kihívás, megfelelni akarás, szórakozás bőven jutott minden napra. Szó esett tényekről, érzelmekről, kulcspontokról és tanulságokról, miközben terveztünk, majd végrehajtottuk azt – azaz tapasztalatokat szereztünk, értékeltünk – vagyis feldolgoztunk, majd esetenként újraterveztünk egy-egy játékot, helyzetet, történetet.

Szó esett fizikai és lelki biztonságról, időbeosztásról, együttműködésről, miközben változott és szélesedett a látásmódunk. A legtöbbször nem a cél elérése volt a fontos, hanem az a folyamat, ami túlmutatott a tevékenységen. Ettől vált élménypedagógiává.

Nagy teret kapott az egymásra figyelés, a koncentráció, a

kontroll, a kommunikáció, a problémamegoldás, a bizalom mind a páros, mind a csoportos játékok során.

Ezek után ha ejtőernyőt látunk, egészen biztosan eszünkbe fog jutni az egyiptomi kivonulás, a tenger, az átkelés, a kémek és a szőlő, a Jordán tizenkét köve, valamint Jerikó falainak megkerülése is. A humán kamera, Saul és a samarak, Salamon király, de a frigláda érinthetlensége, a szent sátor berendezése, a jó pásztor példázata, a jeruzsálemi piac vagy Pál apostol útja mind-mind élményt és kalandot, szórakozást és kihívást, tehát tapasztalati tanulást eredményezett.

S hogy mindennek mi a haszna a lelkész munkájára nézve? Sok! Gyerekekkel és konfirmandusokkal, fiatalokkal és felnőttekkel az élménypedagógiát helyesen alkalmazva lesz feledhetetlenné egy-egy bibliai történet vagy igazság, mert aktivizáló hatása van. Alkalmazható a gyermekekkel való foglalkozásokon, gyermek-istentiszteleten, bibliaórán, hittanórán és táborban, ifjúsági alkalmakon, bárhol, ahol szolgálati területet ad az Isten. Napsütésben, esőben, szabadban vagy zárt helyen elérhető eszközökkel ötletdússá, frissé, lendületessé, örömtelivé és életszerűvé válhat a Jézus közelében eltöltött idő mind a gyermekek, mind a szolgálattevő számára.

Egymást megismerve, elfogadva, egymásra figyelve, együtt gondolkodva és együtt játszva a három nap alatt mindannyiunkat sikerült kimozdítani a megszokott komfort-zónánkból, így a tréner élménypedagógiai törekvése célhoz ért. A miénk pedig most kezdődik, mert célunk, hogy a már megszerzett ismereteink mellett e módszert is alkalmazni tudjuk a gyülekezeti munkában.

Czinke Tímea, Bátorkeszi

El kell mondanom?

Amiről most írok, már pár hónappal előbb történt meg. Az emberi gyarlóságom kívül csak a mi bölcs Istenünk tudja, miért történt ez így. 2010. február 23-24.-én történt evangelizációs istentiszteleteken vehettem részt szülőfalumban, Deregnyn, a Tanulmányi Központban. Nt. Visky János lelkész szolgált Kolozsvárról.

Az első estén ez volt az alapige: „Bizony, mondom neked, ma velem leszel a paradicsomban.” Lukács ev.23, 39-43. Bőjt időszaka volt, lélekben már készülünk Jézus Krisztus halálának és feltámadásának megünneplésére. Az igehirdető a gonosztevő megtérését állította a középpontba. Rámutatott arra, hogy mennyire fontos az életben törödni azaz, mi van a halálom után. Isten nagy kegyelme az, ha valaki ezt minél előbb eldöni, Jézus Krisztust követi, megtér, mert így már a földi élete békeességben, boldogságban telik el, és hitünk szerint az örökélete is biztosítva van. Aztán már csak egy mondatra tudtam a figyelmemet összpontosítani: „Te tudod-e, hol van az évekkkel ezelőtt elhunyt élettársad?”

Szinte filmként pergett le előttem férjem megtérésének a története, aki 14 évvel ezelőtt hívott haza a Teremtőnk. Az idevezető útról most már azért szólok, mert tudom, hogy sokan hasonlóan vagy ugyanúgy élnek át kevesebb vagy több évtizedet a házasságban. Arról akarom biztosítani őket, hogy minden áldozatot érdemes meghozni a másik üdvözüléséért. Mindent megér az a boldog tudat, hogy örökre együtt szemlélhetjük majd az Úr dicsőségét, bár ez még most titok előttünk. És ezt komolyan kell venni, és tudatosítani, hogy ez tőlem is függ!

A felemás igában élő házastársaknak szeretném mondani, hogy a szerető Krisztus prizmáján át látva semmit se nehéz elhordozni. Felhíborodásunkkor nagyon gondoljuk végig a kimondott szavakat, türelmünket, viselkedésünket velük szemben. Mert legtöbbször a mi szeretetlenségünk az előzménye a másik viselkedésének. Amit mi okozunk, azért minket von Isten felelősségre! Isten gyermekeként eltanulunk elfáradni, megsértődni, és ilyeneket hajtogatni: én nem ezt érdemlem meg tőle a sok....ért, és hogy én vagyok azért valaki, stb...Még itt, míg a halál el nem választ, adjunk meg egymásnak mindent Isten parancsa szerint. A férjem evangélikus volt. Konfirmációja után úgy „rendes ember”-ként tudta, hogy van Isten. Csak elhinni nem tudta, hogy a Bibliában leírt minden szó (Jeremiás 25,13) a mindennapokra is

vonatkozik, szent és igaz, élős és ható. (Zsidók 4,12). A 37 évig tartó közös életütra úgy indultam, hogy én öt megtértem. Ő térített el engem 24 évre. Ez évek alatt is mindenre emlékeztem, amit megtanultam és tudtam gyermekkori megtérésemről. Tudtam, csak nem értettem. De az utolsó 13 közös évben már éltem is. Visszafogadott Isten szeretete. Már semmit se egyedül kellett eltűrni, elszedni, testi-lelki erővel bírni, mert újra mindenre volt győztes erőm a Krisztusban. Mivel 10 évig ápolásomra szorult, sok alkalmam volt beszélni vele a Megváltóról, de főleg megélni előtte a megváltott életet. Ő nem mutatta ki, nem adta tudtomra, mit gondol minderről. Élete utolsó 5 hónapját kórházban töltötte, ott is halt meg, naponta mellette voltam. Már két hete nem beszélt, mikor Nagypénteken a szobatársa megkérdezte tőlem, hogy evangélikus e a férjem, mert éjjel megszólalt: „Jöjjetek, vegyünk mindnyájan Úrvacsorát!” A feltámadás hajnalára már a királyi vacsorán volt.

A pszichológusok bizonyára sokféle módon magyaráznák meg azt, amit akkor éreztem: a férjem bizonyosan megtért. Talán Isten így akarta tudtomra adni, hogy az utolsó óráiban neki is szólt a keresztről Isten ígérete: „Ma velem leszel a paradicsomban.”

Még nehezebb volt végighallgatni a másik estén elhangzott igehirdetést, a textust: „Asszony, íme a te fiad!” (János 19,26-27) A fájdalomról elhangzott szavak úgy éreztem, csak nekem szólnak. Mert jó két évvel ezelőtt tettem le a 47 éves fiam hamvát a sírba. Ránéztem a kezemre. Ezzel dédelgettem...

Édesapák, Édesanyák! Hogyan lehet ilyen fájdalommal tovább élni? Akár milyen szeretetreméltó is a gyermek, vagy kevésbé az, de a miénk. Valóban a miénk? Válaszul mindegyitek olvassa el az „öreg Szikszai” Keresztyéni tanításait 225 évvel ezelőttről, a 15. részt. Fiam hirtelen halálhíre után többször, nagyon figyelmesen végigolvastam. Persze, hogy ott zsongott körülöttem a sok „miért”, miért a jót, miért tőlem?...De ott volt a végleges, alázatos elfogadás is: „Legyen meg a Te akaratom!” (Máté 6,10)

Békességemnek legfőbb oka az volt, hogy tudtam a fiam Krisztusával van. Augusztus 7.-én halt meg (Egy motoros rogaló proppellerje fel nem derített okokból bekapcsolódott, és azonnal halálosan megsebesítette). Előtte János napon láttuk egymást utoljára. A mi Urunk nagy szeretete megajándékozott kettőnket egy csöndes délutánnal, ahol imában kö-

szöntük meg a mindennapi Igét, hálát adva az örökélet bizonyosságáért. Ezt tudva, hogy lázonghattam a „miért”-ekért? Meg van írva: „...akik Istent szeretik, minden javukra szolgál.” (Róma 8,28) Ez is? Ha minden, akkor ez is. Elhittem.

Nekünk, Krisztushoz tartozó református szülőknek mit jelent Isten szava: „Íme a te fiad”? Miért bizta rád a gyermeked, gyermekeidet? Hogyan, mire neveled Őket? A földieken kívül – ami bizony nem könnyű feladat – mit adsz nekik? Hogyan készítet fel őket, hogy haláluk után ne a kárhozatra menjenek? A tragédiák tragédiája lenne, ha nem tudnám a feleletet az ilyen kérdésekre, vagy még a kérdést se tunám fontosnak feltenni. Pedig mindezért felelőssé tett Isten, mikor rám bizta őket. És ezért számon is kéri tőle! Mert a gyermek elsősorban Istené. Eljön az idő, mikor már nem vagy vele a mindennapi neveléssel, tanáccsal, tanítással. Ne félj! Őt majd Isten vezeti tovább. (ahogy megtanítottad.) Te, szülő, akkor is kísérd imával, állhatatos imával az üdvözüléséért. Marad az ima. Sok ima. De hittél elmondott ima, hogy Istennek semmi sem lehetetlen. És rátámaszkodol az ígéretre: „Fiad mind az én tanítványaim lesznek, és nagy lesz fiaid békeessége.” (Ézsaiás 54,13)

Kérem a szeretet Istenét (1.János 4,8) hogy akik ezt elolvassák, azok szívben és gondolkodásukban vigye véghez a megváltozás csodáját, a megtérést. Hogy azután így nézzenek a nehéz természetű szeretteikre, szolgálhassanak nekik Jézus példája szerint. Ne feledjük soha, hogy Isten minden mulasztásunkat, bűnönket, szigorúan büntető Isten, de a megbánt bűnt királyi kegyelemmel megbocsátó Isten.

Mélyen tudatosítom, hogy nem én vagyok a leghivatottabb arra, hogy bárkinek is „prédikálhassak”. De mivel nekem az én Uram sokat megbocsátott és bocsát is meg, mert örökkévaló szeretettel szeret, nem tehetem, hogy mindezt el ne mondjam a szomorkodóknak, kétségbeesetteknek, gyászolóknak, bűneik miatt gyöttrődőknek. Mit? Azt, hogy idővel se kisebbül a fájdalom, ha elveszítjük gyermekünket, élettársunkat. De! Azt is, hogy ha a Miatyánk végén mindennap hittél megvallom „Tied a hatalom”, akkor erre a felfoghatatlanul nagy hatalomra támaszkodva erőt kapok Tőle kiszabott napjaim minden feladatának az elvégzésére.

Ezt üzenték lelkem meggazdagodására az evangelizáló istentiszteletek. Úgy éreztem, ezt el szabad, el kell mondanom.

őzv. Chovan Jánosné

Az Úr csodásan működik...

A szádalmási Református Keresztény Nők Egyesülete idén először kapcsolódott bele a Kárpát- medencei Ref. Önkéntes Nap programsorozatába. Falunkban május 22-én 41 segíteni akaró felnőtt és gyermek vette komolyan a jelszót: Mozdulj, segíts, szeress! Éppen ezért több helyen folytak a munkálatok: - az asszonytestvérek virágágyásokat tettek rendbe és kb. 800 drb virágot ültettek ki a falu különböző területén, férfitestvéreink kaszálással szépítették meg falunkat. A gyerekek sem maradtak ki ebből a megmozdulásból, mert ők ígés képeslapokat osztottak minden családba, hogy az ÚR IGÉJE ily módon is eljusson minden házba, megszólítva falunk lakosságát, felekezettől függetlenül. A délután folyamán játék és ruha gyűjtést szerveztünk gyerek- és időskorúak részére és ez már bizony megmozgatott még több segíteni akaró embert a falunkban. Nagyon sok adomány gyűlt össze, amit a dobsinai gyerekkorotthon árvainak lett átadva.

Falunk polgármestere üdítővel, kávéval köszönte meg valamennyiünk segítségét, valamint minden résztvevőnek 2 cserép virágot is ajándékozott ez alkalomból. Nőtestvéreinkkel felvállaltuk, hogy a beültetett virágokat a nyár folyamán még megkapáljuk, amit teljesítettünk is.

Hitben megerősödve, az összetartozás jó érzésével váltunk el egymástól. Istennek legyen hála, hogy az Ő dicsőségére meghirdetett munkánkat támogatta, és felajánlásunkat elfogadta, mert erre a napra jó időt biztosított és segíteni akaró testvéreket elindított. Dicsőség Istennek, hogy így megáldotta ezt a napot, ami arról is emlékeztet, hogy együtt dolgoztunk, nem pénzért, hanem önként!

2010. június 26-án rendeztük meg az I. gyerekösszejövetelt, 35 „hittanos és kátés” gyerek részére **Ismerd meg környéked nevezetességeit** címmel. Első alkalommal Jabloncát látogattuk meg. Programunkban szerepelt a re-

formátus és katolikus templom megtekintése és történelmével való ismerkedés. Ebből a célból szívélyesen fogadott bennünket a helyi ref. lelkész és a falu polgármestere. Majd ezt követte egy helyi ref. férfitestvér kolomp- és festménygyűjteményének megtekintése.

Innen mentünk a nevezetes Bikarétre, ahol a gyerekekre kalács és pogácsa várt, amit 3 nőtestvérünknek köszönhetünk. Ezután elkezdődött a felejthetetlen verseny- és sportjátékok: zsákbaugrás, kötélművészet. Ezalatt az idő alatt segítők asszonytestvéreink megsütötték számunkra a szalon-

nát, amit mindenki kifáradva és jóízűen elfogyasztott. De a gyerekek újult erővel tovább folytatták a szabad játékokat: fiúk kedvükre focizhattak az apukák ellen, akiket le is győztek, a lányok pedig kugliztak, hintáztak. A délutánt kiértékeltek, minden gyerek édességet és emléklapot kapott erről a napról, hogy ezáltal is emlékeztetesebbé tegyék számukra ezt az első alkalmat, hogy a következőre is szívesen eljöjjenek. Köszönet illet minden segítőt és adakozót, akik nélkül ez az alkalom a gyerekek számára nem jöhetett volna létre.

Perhác Gyöngyi, elnöknő

A beteglátogatás gyógyító hatása

A mi Mennyei Atyánknak adhatunk hálát, azért a szép délutánért, amit november 14-én a nagyidai Schell kastélyban tölthettünk. Egy tartalmas és léleklében megerősítő előadást halhattunk, amit az Abaúj-Tornai Református Nőszövetség szervezett meg, a beteglátogatás gyógyító hatása címmel. A megérkezetteket Szabó Krisztián helyi lelképásztor köszöntötte. A délutánt áhítattal nyitottuk meg, amit Gál Judit debreceni kórházlelkész tartott a 2. Kor. 6-8 versei alapján.

Ezek után következett Nagykálóról G. Tóth Anita pszichiáter előadása. József Attila verséből idézett

”Te jól tudod, a költő sose lódit, az igazat mondd, ne csak a valódit, a fényt, amelytől világlik agyunk,

hisz egymás nélkül sötétben vagyunk.”

Egymás nélkül sötétben vagyunk. Rámutatott arra, milyen fontos a hit az életünkben. Fontos lenne, hogy az orvoslásban is jelen legyen a hit, a műtétek során, és a betegek hite a gyógyításban. Az embereket nem kérdezzük meg mi a jó nekik. Reménytelenség felé megyünk. Statisztikák kimutatták, hogy 2004-ben a megkérdezettek 60% - a válaszolta azt, hogy nem bízik senkiben, ez a szám 2006-ra növekedett. Ez vezet a betegségekhez. A mi hozzáállásunktól is függ, hogy rosszabb lesz-e. Hogyan figyelünk a másakra, mennyire törődünk egymással. Miért nincs az Istentiszteleten, beteg, elutazott? Utána megyünk,

felkeressük őt, meglátogatjuk? Fontos a másokért való imádkozás. Elhisszük-e, hogy ereje van az imának? Japánban egy kísérletet végeztek, imádkoztak azokért, akik nem tudtak teherbe esni. Az eredmény: 2x több volt a megtermékenyülés azoknál, akikért imádkoztak, mint azoknál, akikért nem. Másik érdekesség, minyire fontos a jó kapcsolat. Azok a férfiak, akiknek jó kapcsolatuk van a feleségükkel és gyerekeikkel 3x nagyobb esélyük van arra, hogy tovább éljenek, kevesebbet betegszenek meg. Egymás nélkül sötétben vagyunk.

A szót ismét Gál Judit vette át. Beszélt a betegségről és a beteglátogatásról. Az egészséges ember az, akinek a teste, lelke, szociális helyzete a jólét

állapotában van. Az egészség nem természetes dolog, hanem ajándék. Cserépedény életünk van, kincset hordozó cserépedény. Adjunk hálát Istennek, hogy egészségesek vagyunk, nem mi fekszünk a kórházi ágyon, vagy a betegágyon. A hálás ember egészsége-sebb. Az élet része a betegség, legnagyobb ajándék az örök élet. Fel kell tenni a kérdést, mire akar tanítani Isten a betegségen keresztül. Akkor tanulhatok türelmet, azt, hogy van családom, meg tanulhatok imádkozni. Nem jó az embernek egyedül, a beteg embernek sem jó egyedül lenni. Erő van a beteglátogatásban. Mit adhat a közösség egymásnak? A beteg kiszakad közösségből. Isten a beteget viszi vissza a közösségbe, úgy, hogy a közösséget viszi hozzá. A beteglátogató gyakori kérdése, mit mondjak a betegnek. Ha csendben vagyunk sokszor az a legjobb. Jézus sok beteget meglátogatott, lehajolt hozzájuk. A beteg mellett megállhatunk. Nem csak látogató vagyok, hanem testvérvé válok, ezért erősödik a közösségünk. Szeretet kapcsolat. A leggyengébbet kell erősíteni. Fontos, hogy a beteg tudja, hogy a közösség ott van mögötte. Ezzel gyógyíthatunk. Nagy ereje van az imádságnak. Imában elcsendesedik a lélek. Azok a betegek, akik rendszeresen imádkoznak kevesebb altatót fogyasztanak. Békére találnak. Akik felépültek, bizonyoságot tehetnek, Isten meggyógyított, ezzel erősítünk más betegeket, és az erőseket is.

Ezt követően az országos nőszövetség elnöknője Fülöp Angéla hívta fel a figyelmünket a Kárpát-medencei imanapra, amelyet december 5-én tartanak. Most a tiszántúli egyházkerület készítette el az imafüzetet és az imanap programját. Az imanap megtatrásának a gondolata, egy szomorú eseményhez a 2004. december 5-i népszavazáshoz kapcsolódik. Az idén is közös imádsággal lélekben összeforva a határon túli asszonytestvéreinkkel, könnyörghetünk Isten megtartó kegyelméért, békességért.

Az előadást közös énekléssel zártuk, majd megterített asztal várta a jelenlévőket, amit a nagyidai asszonytestvérek nagy szeretettel készítettek. Ezek után lelkiileg feltöltődve tértünk haza otthonainkba. Ezúton is szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, aki részt vett a szervezésben, hogy ez az áldásos délután létre jöhetett. Mindezért legyen Istené a dicsőség.

Hranyó Eleonóra

Nőszövetségi imanap-előkészítő konferenciák – Iske és Kistárkány

2010. október 24-én az iskei gyülekezeti teremben gyülekeztek az Ungi Egyházmegye helyi nőszövetségi szervezeteinek vezetői. Az összejövetelt Kondásné Bérés Henrietta nyitotta meg igehirdetésével, amelynek fő gondolata ez volt: „Egymás terhét hordozzátok”.

Az igehirdetés után Fülöp Angéla országos elnök megnyitotta a rendkívüli közgyűlést, amelyen Ferencz Éva egyházmegyei elnök bejelentette lemondási szándékát tisztségéről. Ezután a közgyűlés új elnököt javasolt, és a leköszönő elnök javaslatára Csoma Annamáriát választják meg

a jelenlevő tagok az Ungi Egyházmegye Nőszövetségének elnökévé. Ezután Csoma Valéria alelnök, az új elnökkel való családi kötelekeire hivatkozva, lemondott tisztségéről, és a helyére a közgyűlés Ferencz Évát szavazta meg az alelnöki tisztség betöltésére.

A közgyűlés a továbbiakban a Kárpát-medencei imanapot előkészítő előadással folytatódott. A jelenlevők meghallgatták Csoma Annamária előadását a Tiszántúli Egyházkerület történelméről, kulturális életéről, amelyet számítógépes kivetítés segítségével, fényképekkel dokumentált.

Az előadás után Mártha Géza esperes imádsággal zárta a konferenciát, amelyet követően a jelenlevők szeretetvendégségen vehettek részt.

Hasonló alkalom került megrendezésre egy hónappal később, november 21-én Kistárkányban, ahol szintén imanapi előkészítő konferenciát tartottak a Zempléni Egyházmegye nőszövetségi vezetői részére. Itt Tarr Ivett igehirdetésével kezdődött az összejövetel, majd pedig Csoma Annamária előadásában hasznos tudnivalókkal gazdagodtak a jelenlevők.

Mindkét alkalomért legyen Istené a dicsőség!

Györky Sz.

Az Úrtól kapott növekedés

Evangelizációs hét Deregyőn

Az ige élő és ható. Ezt élhetjük meg a deregyői Tanulmányi Központ évekkel ezelőtti kezdeményezése kapcsán is. Élő és ható, mivel a kezdetben adventi alkalommal tartott evangelizációs hetet négy éve bőjti hét is követi. A kezdetben állandó résztvevő létszám (50-80), az elmúlt években határozott gyarodást mutat (90-120). Míg éveken keresztül szinte csak az Ungi Református Egyházmegyében szerveződött egy teljes evangelizációs hét, most Isten iránti hálával értesülünk és értesíthetünk arról, hogy az abaúji egyházmegyében is követik a példánkat, s az egyik kistérségben és kedtől péntekig tartó evangelizációt tartanak. Lehet, hogy néha sablonosnak tűnik az ilyen alkalmakról írt híradás, de lám a magvetés nem eredménytelen. Az ige ugyanis azt tanítja, hogy Isten ad növekedést. A magvető szolgálata nem statisztika és nem szociológia. Azaz nem a rossz talajba hulló magvak százalékos kimutatása a küldetésünk, és nem is annak a megmagyarázása miatt rossz a talaj, hanem egyszerűen a magvetés. A megvetőnek hinnie kell, hogy munkája nem hiába való fáradozás, az ige ugyanis az örök élet beszéde, s akik befogadják, azok számára nélkülözhetetlen lelki táplálék.

A novemberben tartott evangelizációs hét igehírdetői Lőrinc István és Domahidi Béla erdélyi lelkipásztorok áldott szolgálatot végeztek estéről estére. Az ige mellett Lőrinc István testvérünk esténként egy-egy verssel gazdagította a jelenlevőket. Istennek legyen hála a bizonyásgtevőkért, s az alkalmak fáradhatatlan szervezőiért.

CsL

Amerikai presbiteriánus látogatók Deregyőn

Az amerikai reformátusok szolgálatuk fontos részének tekintik az Európában, kiváltképp annak keleti részén végzett missziót. Nagy figyelmet szen-

telnek a romák között végzett szolgálatnak, s ennek jeleként Berlinben és Busapesten koordinációs irodát tartanak fenn. E két iroda szervezésében kerestek fel 2010. november első hetében erdélyi, kárpátaljai, felvidéki és magyarországi gyülekezeteket, ahol évek óta folyik a romák közötti szolgál-

lat. A Református Tanulmányi Központban munkaebéd keretében tájékoztattak az itt folyó szolgáltról, majd a helyi roma iskolát keresték fel. A romák által lakott utcában a lakáskörülményekről tájékoztattak.

CsL

„Futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam...”

Az elmúlt alkalommal már beszélünk arról, hogy Pálnak el kellett jutnia Rómába a császár elé. Nagyon hosszú és nehéz út várt rá, de végül is ha nehezen is, de eljutott a birodalom fővárosába, ahonnan már minden bizonnyal nem jutott ki soha többé. Igaz, hogy a Biblia nem mond semmit Pál apostol haláláról, de a hagyomány úgy tudja, hogy itt, Rómában halt mártírhalált.

De azért még ilyen helyzetben sem hagyta abba az evangélium hirdetését, és minden nehézség ellenére is végezte szolgálatát. Magához hívta a Rómában élő zsidó véneket, hogy elmondja nekik a Krisztus evangéliumát, és örömmel látta, hogy nem zárkoznak el az

evangéliumtól. Voltak közöttük olyanok, akik elkezdtek hinni Krisztusban, de voltak sajnos olyanok is, akiket nem igazán hatottak meg Pál szavai. Két évig volt Rómában az apostol, és ahogy a Biblia mondja, akadályoztatás nélkül tehetta a dolgát. Valószínű, hogy a két év elteltével az ő élete is véget ért, de mindezek ellenére sem hagyta abba egy pillanatra sem az evangélium hirdetését.

Vajon miért nem? Miért nem állt meg, miért nem menekült? Nagyon egyszerű! Azért, mert tudta, a szolgálatát Krisztus bízta rá, és neki adatott minden hatalom mennyen és földön. Minden, ami csak történik velem, Krisz-

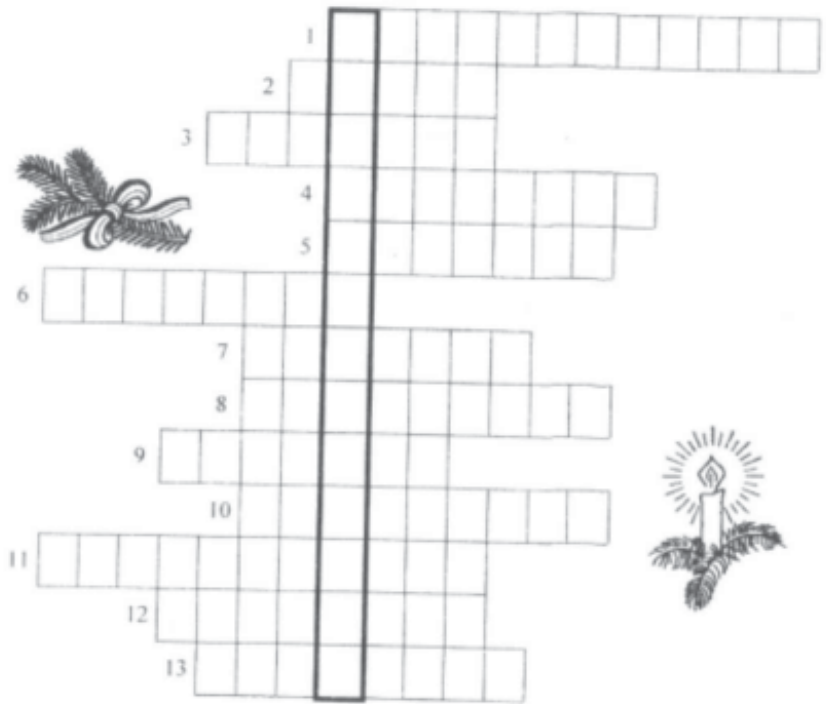
tus akaratából van. Krisztus pedig nem akar neki rosszat, sőt még a halálával is sok embert megszólíthat.

Biztosan emlékeztek rá, hogyan szólította meg Pált Krisztus. Arra, amikor a damaszkuszi úton megjelent neki. Akkor ott Damaszkuszban Isten azt mondta Anániásnak, hogy Pált, illetve akkor még Saul, arra választotta ki, hogy elvigye a Krisztusról szóló örömhírt a pogányoknak, és hogy megmutatja neki, mennyit kell majd szenvednie a Krisztus nevéért. Pál szívében ott, a damaszkuszi úton született meg Krisztus, és elhatározta, hogy neki fog mindenben engedelmeskedni, és azt a hitet, mely megszületett benne Krisztus

által, nem hagyja elveszni.

Közeledik a karácsony. Ilyenkor az egész világon Jézus Krisztus megszületésére emlékeznek az emberek. De igazából csak azoknak az embereknek van okuk az ünneplésre, akiknek a szívében születik meg Jézus Krisztus. Azoknak, akik hisznek benne, nem csak emlékeznek rá. Akinek pedig a szívében született meg Krisztus, az képes arra, hogy mindent csak Isten dicsőségére tegyen. Legyen hát előttünk példaként Pál apostol, akinek szívében megszületett Krisztus, aki egész hátralévő életében az Ő dicsőségére élt, aki még halálával is Neki engedelmeskedett. Ezekkel a gondolatokkal kívánok minden kis olvasónknak boldog, békés, hitben megélt karácsonyi ünnepet!

KARÁCSONYI REJTVÉNY

1. Hol nem találtak szálláshelyet Máriaék?
2. Hol tanyáztak a pásztorok?
3. Mi vezette a bölcseket a gyermek Jézushoz?
4. Hogyan nevezzük még Jézus Krisztust?
5. Honnan indult el József és Mária?
6. Kik jelentették a jó hírt a pásztoroknak?
7. A tömjéne és mirhán kívül mit hoztak a bölcsek?
8. Kivel indult el Mária a hosszú útra?
9. Hogyan mondjuk héberül hogy Megváltó?
10. Kik voltak a mezőn?
11. Honnan jöttek a bölcsek?
12. Hogyan hívják másként Dávid városát?
13. Honnan jöttek az angyalok?

Ha a meghatározásokat beírod, akkor a vastaggal keretezett részből megtudod, mi a legfontosabb az emberek számára!

BETŰLÁNCI

A E É I G K L M N O Ő S T Ű Z

A betűk és a pontok segítségével egy mondatot kapsz. Írd ide!

.....

.....

Imádság:

Mindenható Isten! Kérünk Téged, had tudjunk olyan hittel és odaadással szolgálni neked, ahogyan Pál is tette, és kérünk, add, hogy a mi szívében is megszülessen Jézus Krisztus, hogy igazi ünnepünk lehessen. Ámen.

Aranymondás:

„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.”

Jn 15: 5

A VAJÁNI EGYHÁZI ALAPISKOLA IV. SZÜLŐI BÁLJA

Szombaton, 2010 november 6-án megrendezésre került a IV. Szülői bál a Vajáni Egyházi Alapiskola mellett működő Szülői Szövetség szervezésében. Vendégeink voltak a Dombrádi Bereczky Zsigmond Általános iskola igazgatónöje és tanárai, akik jelenlétükkel emelték a rendezvény színvonalát.

A jó hangulatról az Express együttes gondoskodott. A bált a Szülői Szövetség elnöke, Tamaska Gabriella és a Vajáni Alapiskola alapító-fenntartója, Nt. Márta Géza esperes úr nyitotta meg. A nyitótánc után felszolgálták az első vacsorát, amiért is a bési vadászársaságnak mondunk köszönetet. A jókedv csak fokozódott a tombolahúzás alatt, hiszen 75 értékes díjat sorsoltak ki. Hálánkat fejezzük ki a szponzoroknak, hogy támogatták a bált és így egyben a vajáni iskolát is. Köszönjük a támogatást szponzorainknak:

Éjjel után újra asztalhoz ültünk, mert üres gyomorral nehezebben megy a mulatás. Mindenki megízlelhette a hamisítatlan, valódi, finyenceknek is kijáró káposztalevest. A táncparketten reggel ötig lehetett ropni a twistet és a csárdást, amit sokan ki is használtak. Sajnos egyszer minden jónak vége lesz. Nem volt ez másként most sem, de

nem esüggedtünk, mert tudtuk, hogy Isten áldásával és segédelmével egy év múlva megismétlődhet majd ez a közösséget összekovácsoló, nagyszerű alkalom.

Még egyszer szívből jövő hálánkat és köszönetünket fejezzük ki minden kedves résztvevőnek és szponzornak, de különösképpen a Szülői Szövetség minden tagjának, aki fáradságot nem ismerve, teljes odaadással dolgozott azon, hogy emlékezetessé tegye a IV. alkalommal megrendezett szülői bált. Isten áldja meg Őket ezért! -szerk.-

